

Abans d'iniciar l'homilia sota l'imatge de Santa Maria dona i Mare de Jesus, aquest 8 de març que va començar fa 50 anys vull felicitar a les dones treballadores, reconèixer la vostra aportació i fer meves i de l'Església diocesana les vostres reivindicacions laborals i socials. Una abraçada a les treballadores d'origen migrant en l'àmbit de les cures, on coneixem tanta precarietat. Som amb vosaltres. Com a Església, continuarem acompanyant les justes demandes d'un treball, de conciliació de vida familiar i laboral i d'un habitatge digne. Gràcies a les nostres mares, esposes, companyes, amigues, germanes i a totes les dones; des de l'Església i la societat us diem: sense vosaltres, el món no es mou!. Aquí i arreu del món, us volem vives, lliures de violències, en igualtat i amb un treball digne.

Estimats bisbes Sergi, fra Octavi i bisbe de Homs (Syria), estimades germanes i germans:

En les nostres biografies com a cristians hi ha un moment fundacional: el baptisme. Com ens recorda el papa Francesc, "naixem laics i és el baptisme el que ens fa cristians". El baptisme ens transforma en homes i dones nous, ens fa fills de Déu i membres de l'Església. I no és una formalitat, és un acte que ens afecta profundament, ens canvia interiorment i ens omple amb la llum de Crist. El baptisme ens dona identitat i missió; tots som deixebles missioners. Cridats, com diu sant Pau, a professar amb els llavis que Jesús és Senyor, a creure amb el cor i anunciar-lo amb la vida. Estimades germanes i germans, portem l'Evangelí pel món.

Però no des de qualsevol perspectiva o manera. Si volem ser fidels a Jesús, ens hem de situar al costat de les víctimes de tota mena, dels qui pateixen, dels qui són als marges o a les perifèries. L'opció preferencial pels pobres no és una ideologia, sinó una conseqüència de l'amor de Déu per tota la humanitat. Com deia Benet XVI, "està implícita en la fe cristològica en el Déu que es va fer pobre per nosaltres, per enriquir-nos amb la seva pobresa".

Així parla la lectura del profeta Isaïes: "**Quan ofereixis al qui passa fam del que és teu i sadollis l'ànima afligida, la teva llum brillarà en les tenebres, la teva foscor serà com el migdia; et diran 'reparador de bretxes', 'restaurador de camins'.**" Quina proposta i quins sobrenoms més suggerents per als deixebles missioners! Són milers les ànimes afligides al nostre entorn i milions les que són lluny de nosaltres. La fragmentació de la cultura, l'economia, la política, les visions antropològiques, la crisi climàtica, les desigualtats, l'augment de les autolesions i els suïcidis entre els joves... de què ens parlen? De que tot està connectat i que alguna cosa no està funcionant bé.

Enmig d'aquesta realitat, el Déu de la vida ens crida, com Jesús va cridar Mateu, i ens diu "**Segueix-me**". Cada dia, cada nit, des de la indignació, la impotència, la lluita, el cansament, la fragilitat, el compromís pel Regne... **Segueix-me**. Jesús encarna l'amistat que Déu ofereix a cada ésser humà i al món que ha creat, la seva predilecció pels qui són lluny.

Tantes vegades ens preguntem: **què podem fer per arreglar el món o millorar l'Església?** L'Evangelí ens suggereix alguna cosa senzilla: **preparem una taula**. És la pedagogia de Jesús. **Parem taules per a tothom**. El Regne de Déu s'assembla a un banquet. Necessitem la paràbola de la taula, que parla de fraternitat i hospitalitat, i les taules del diàleg, que parlen de trobada i amistat social.

En la societat i en l'Església hi ha moltes bretxes per reparar i camins de vida per restaurar. **Per retornar la il·lusió de viure, la confiança en el futur, per promoure la trobada amb Aquell que restaura i envia: Jesucrist.**

L'eucaristia que celebrem ens reuneix al voltant de la taula de l'altar, al voltant de Jesús mort i ressuscitat. **Estimats laics i pelegrins, des d'aquí voldria reivindicar la força del baptisme, convidar-vos a activar el poder transformador de la gràcia, de l'amor que Déu ens infon i que a més, es fa més evident des de la feblesa.** Aquest amor que va canviar la vida de Leví perquè va percebre alguna cosa en la mirada i en les paraules de Jesús.

Ja tenim l'Esperit Sant en nosaltres, en la seva Església, en la història. Una Església que ens recorda que som missió. Però sense aquesta referència i relació viva amb l'Esperit de Crist, **no hi haurà missió, sinó ideologia.** El més urgent és cuidar en cadascú i en cada comunitat aquesta prevalença de l'Esperit, de "la vida de la gràcia". Sense aquesta relació viva, sacramental i constant amb el Senyor i en la seva Església, **tot es desmorona.**

Només des de l'Esperit repararem bretxes, relacions i restaurarem camins, fent brillar la llum del Ressuscitat en la transmissió de la fe enmig de les nostres famílies, dels companys de feina, entre els qui encara no el coneixen, en l'àmbit de la cultura, l'educació, la política, l'activisme.

Només units al Senyor de la Vida treballarem per la cultura de la vida enmig d'un hivern demogràfic i pel bé comú, amb un somriure que no es desanima ni perd el sentit de l'humor.

Estimades laiques i laics, en l'anunci i expansió del Regne de Déu ningú arriba més lluny que vosaltres. Arribeu on la veu dels pastors no aconsegueix arribar. Però no només us valorem pel que feu, sinó pel que sou. **Què poc us escoltem a vegades.** Teniu un mèrit enorme. Ajudeu-nos a canviar des de l'Evangeli. **És la vostra hora.**

En l'hora de Jesús i del sant Poble de Déu, és temps de sinodalitat, de testimoni contracultural, de paciència, creativitat i discerniment de nous ministeris i serveis, d'escoltar i promoure més lideratge de les dones i de les persones migrades. **Temps de noves síntesis culturals.** Temps de treballar en xarxa i per projectes, de potenciar els carismes en comunió. Temps de la santedat de la porta del costat. I, sobretot, temps de celebrar i reivindicar l'esperança, fins i tot des de la indignació o la impotència davant les ferides del món o de les famílies.

Cada eucaristia és un enviament. **Estimades laiques i laics, tornem a les nostres diòcesis sota la guia i protecció de Santa Maria de Montserrat com a deixebles missioners apassionats per Jesús i el seu Regne.** Les vostres esglésies confien i esperen molt de vosaltres, **els vostres pastors volen caminar amb vosaltres.**

No oblidem que potser el testimoni més eloqüent dels cristians serà **la nostra experiència de l'Esperit de Déu Amor trobat en Jesucrist, la bellesa de la fe traduïda en relacions cohesionades per la fraternitat; el cultiu de l'amistat social i l'exercici de l'hospitalitat i la caritat sensibles a la manca de justícia i pau; el servei a la cultura de la vida i la promoció de petites comunitats acollidores que criden l'Evangeli amb la vida i transmeten la fe per atracció i el kerygma com a conversa d'amistat.**

Ajudem-nos a conformar, des de cada eucaristia i cada comunitat ecosistemes que, a semblança de les cèl·lules mare, puguin regenerar el teixit eclesial i social des de l'alegria de l'Evangeli i les benaurances.

Amb Santa Maria de Montserrat, caminem junts en l'esperança!

Fra Xabier OP
Bisbe Sant Feliu de Llobregat